

Till Inledning.

Sol går upp!

Drägen bort, I, nattens dimmor,
Spinken ner i jordens sköte,
I, som lysten uti mörkret,
Gäfran fätten hafsrets andlick —
Drägen bort, förinnan ljuset
Genomborrar er och blottar
Edra fagra villor nakna,
Stingrar floret, visar mullen!...
Nu skall dagens stjärna tändas,
Sol gå upp!

+ + +
+

Redan syns vid himlaranden
Skimrande i guld en bärgrögg...
Skåda! Såsom hafvets böljor
Vätra fram mot strand ^{i längtan} som längtas,
Så på gyllne hjul nu rullas
I sin char ord fälar förspänd
Dagens flerre - närmre, närmre...
An mitt öga oförbländadt
Kan sin blick mot östes höja,
Skåta modigt gyllne glansen -
Men en stund! och majestätet,
Stålen utaf dagens stjärna
Tvinga skall förmättna ögat
Allt mot jorden ödmjukt sjunka,
Falla ned i stum tillbedjan...

Hör och känn och se! Nu redan
Rymden fylls af balyg aning,
Etern dallrar, luftens andas
Gungor fram på varma vägar
Att förkunna fröjdsfullt budskap:
Ljusit stundor!

Flod! ? Ett skimmer mig omvärfver,
Klarhet öfver allt sig breder,
Pårlor glittra uti gräset —
Är du redan här, o ljusflod ?

Nyss var det så tomt omkring mig,
Nu är allt i stralar inhöjdt,
Vantans tystnad bytt i glädje:
Björkens löf i tjusning darrar
Under milda ästans smekning,
Rosen sprider härlig välldukt,
Blygsamt doftar blå violen,
Glädligt kvitter hörs ur lunden,
Flögjet bland molnen lårkan drillet,
Glittrande kastader bäcken
Skapar under lekfullt ~~lyd~~^{lyd},
Allt nu rör sig, allt nu lever,
Vaknat upp från slutad ~~dram~~^{skimmer}...
Är jag då i paradiset,
I de sällas rosenjerd ?
Och af jubel fylls mitt hjärta,
Vedgar sig i ändlös lycka —

„Kärlek“; sjunger allt omkring mig,
„Lif och kärlek kom med ljuset“...

Hör, hur himmelsket rena tones
Bildar sig till harmonier,
Förr ej hörd, underbara —
Det är sferernas musik!

* * *

O, ja visst, i många hjärta
Skönjes redan morgonrodnaden,
Vaknar upp ur sekelsömn
Fria anden — Sol går upp!

